

OPIS MODUŁU KSZTAŁCENIA		
1. Nazwa modułu kształcenia: NARZĘDZIA INŻYNIERII ODWROTNEJ		
2. Nazwa jednostki prowadzącej: Wydział Transportu i Informatyki		
3. Kierunek studiów: Mechanika i Budowa Maszyn		4. Kod modułu: T-1-N-ME-Ws-27S
5. Profil/poziom: praktyczny / I stopień		6. Forma studiów: niestacjonarne
7. Kategoria modułu: do wyboru / specjalnościowy		8. Semestr: VII semestr
9. Język wykładowy: polski		10. ISCED/ESAC: 040
11. Imię i nazwisko koordynatora modułu:		
12. Cel ogólny modułu: Studenci zostaną zapoznani z procesami tworzenia nowego modelu elementu na podstawie fizycznie istniejącego detalu, a następnie z generowaniem dokumentacji technicznej oraz jego wytworzeniem.		
13. Wymagania formalne i wstępne: Student potrafi dobrać odpowiednie narzędzia inżynierii odwrotnej w postaci skanera oraz software do obróbki zeskanowanego modelu. Potrafi finalnie obrobić model i na jego podstawie wygenerować dokumentację techniczną.		
Symbol efektu modułu	14. Efekty kształcenia modułu Student:	Symbol efektu kierunkowego
A. Wiedza		
W01	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu prawa i zasady obliczeń z zakresu matematyki niezbędne do obliczeń konstrukcyjnych elementów maszyn i projektowania ich technologii wykonania.	K_W01
W02	Zna i rozumie zagadnienia w zakresie technik pomiarowych oraz komputerowych systemów pomiarowych w celu sporządzenia dokumentacji technologicznej.	K_W08
W03	Zna i rozumie zasady modelowania i konstruowania typowych elementów maszyn. Zna podstawowe programy typu CAD do modelowania i wymiarowania części maszyn oraz zespołów.	K_W10
B. Umiejętności		
U01	Potrafi przygotować dobrze udokumentowane opracowanie problemów z zakresu inżynierii odwrotnej.	K_U02
U02	Potrafi interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski przez dokonywanie krytycznej oceny. Potrafi zbudować model symulacyjny i przeprowadzić proste badania symulacyjne.	K_U19
U03	Potrafi podjąć pracę w środowisku przemysłowym oraz potrafi bezpiecznie wykonywać zadania w swojej pracy przez stosowanie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.	K_U23
C. Kompetencje społeczne (postawa)		
K01	Jest gotów do uznawania osiągnięć nauki w rozwiązywaniu problemów zawodowych.	K_K04
K02	Jest gotów do odpowiedzialnego użytkowania nowoczesnego sprzętu mechatronicznego, mając na uwadze występujące zagrożenia dla zdrowia człowieka	K_K07
15. Treści kształcenia:		
Kurs	Opis treści kształcenia	Literatura podstawowa i dodatkowa
A: Techniki inżynierii odwrotnej	1. Rodzaje i podział skanerów stosowanych w inżynierii odwrotnej: stacjonarne do małych przedmiotów, przestrzenne, ramiona pomiarowe, głowice śledzące. 2. Dobór narzędzi inżynierii odwrotnej do skanowanego obiektu. Parametry charakteryzujące narzędzie. 3. Modele parametryczne, powierzchniowe i hybrydowe. 4. Przykładowy software do obróbki skanowanych modeli. 5. Techniki odtwarzania, optymalizowania i rozwijania istniejących technologii. 6. Studium przypadku użycia narzędzi inżynierii odwrotnej w branży motoryzacyjnej. 7. Wykorzystanie narzędzi inżynierii odwrotnej w kontroli jakości.	<u>Literatura podstawowa</u> 1. Dang Bruce, Gazet Alexandre, Bachaalany Elias, Josse Sébastien: Inżynieria odwrotna w praktyce Narzędzia i techniki, Helion 2015 2. Mateusz Jurczyk, Gynvael Coldwind: Praktyczna inżynieria wsteczna. Metody, techniki i narzędzia, Wydawnictwo Naukowe PWN 2016
B: Laboratorium narzędzi inżynierii odwrotnej	1. Zapoznanie się z wybranymi narzędziami inżynierii odwrotnej. BHP podczas realizacji ćwiczeń laboratoryjnych. 2. Skanowanie wybranego obiektu i zapis modelu w odpowiednim formacie. 3. Postobróbka modelu w zależności od stawianych wymagań początkowych. Optymalizacja pomiędzy dokładnością odwzorowania i wielkością zajmowanej pamięci. 4. Wydruk 3D odwzorowywanego modelu. Porównanie cech obiektu rzeczywistego i wydrukowanego modelu. 5. Stworzenie uzupełnionego modelu na podstawie zniszczonego elementu fizycznego.	<u>Literatura dodatkowa:</u> 1. Jan Kosmol: Laboratorium z inżynierii odwrotnej – Wydawnictwo Politechniki, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej 2010

C: Inżynieria odwrotna w praktyce	1. Wizyta studyjna w firmie wykorzystującej skaner stacjonarny lub ramię pomiarowe w celach inżynierii odwrotnej.								
16. Metody i formy zajęć, wymiar, prowadzący									
Kurs	Metody dydaktyczne:	Forma zajęć / liczba godzin							Nazwisko i imię osoby prowadzącej
		Wykład	Aktywne						
			Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	e-learning	Zajęcia z praktykiem	Praca własna Ew.	
A:	Analiza literatury z prezentacją multimedialną	5							
B:	Laboratorium – wykonywanie skanów i na praca rzeczywistych obiektach			15					
C:	Wykłady z praktykiem z dyskusją, wizyta studyjna					5			
Razem	25	5		15			5		
17.Sposób weryfikacji efektów kształcenia:									
Kurs	Sposób oceny	Oceniane efekty modułu		Skalowanie ocen					
A:	Kolokwium testowe	W01-03		Dostateczna (3.0) - 51-60%; Dostateczna plus (3.5) 61-70%; Dobra (4.0) - 71-80%; Dobra plus (4.5) - 81-90%; Bardzo dobra (5.0) - 91-100%.					
B:	Ocena prac wykonywanych na zajęciach oraz ocena pracy studenta na platformie e-learningowej	U01-03, K02		Ocena w skali pięciostopniowej, obliczona na średniej arytmetycznej ocen z poszczególnych prac.					
C:	Zaliczenie na podstawie aktywnego udziału w dyskusji	K01-02		Zaliczenie – 1, brak zaliczenia – 0.					
18. Sposób powstawania oceny podsumowującej moduł:									
Ocena końcowa = 0,15 * Ocena_A + 0,85 * Ocena_B – 0,5 * (1-Zaliczenie_C)									
19. Bilans godzin i punktów ECTS									
Kategorie zajęć						Obciążenie studenta			
						godziny	punkty ECTS		
A. Zajęcia w kontakcie z nauczycielem (zajęcia organizowane)						25			
A1. w tym zajęcia praktyczne:						20			
B. Samokształcenie bez kontaktu z nauczycielem (praca własna studenta)						100			
B1. w tym samokształcenie praktyczne (praca własna studenta praktyczna):						80			
C. Sumaryczne obciążenie studenta zajęciami praktycznymi (C=A1+B1)						100	4		
D. Sumaryczne obciążenie studenta pracą (D = A + B)						125	5		